

Cuprins:

- 7 **Ignație al Antiohiei**
- 8 **Quintus Tertullian**
- 9 **Ipolit al Romei**
- 10 **Augustin de Hipona**
- 11 **Sfântul Patrick**
- 12 **Anslem de Canterbury**
- 13 **Meister Eckhart**
- 14 **John Wycliffe**
- 15 **Jan Hus**
- 16 **Marin Luther**
- 17 **Huldrych Zwingli**
- 18 **Francis Xavier**
- 19 **John Calvin**
- 20 **John Knox**
- 21 **Richard Baxter**
- 22 **John Owen**
- 23 **Benjamin Keach**
- 24 **John Gill**
- 25 **Jonathan Edwards**
- 26 **Charles Wesley**
- 27 **George Whitefield**
- 28 **John Newton**
- 29 **John L. Dagg**
- 30 **J. C. Ryle**
- 31 **Charles Spurgeon**

Secolul II | anul 110

Ignație, la fel ca și martirul timpuriu Policarp, a fost ucenic al apostolului Ioan, ceea ce îl leagă direct de biserica Noului Testament. A fost episcop în Antiohia, locul unde ucenicii au fost numiți pentru prima dată creștini (Faptele Apostolilor 11:26).

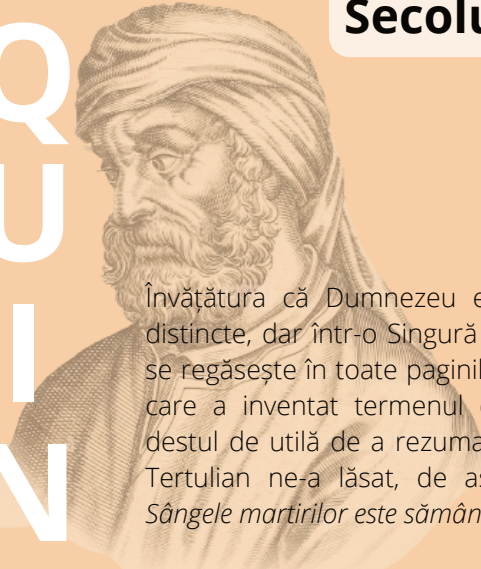
A fost chemat la Roma de către împăratul Traian. De-a lungul drumului a vizitat mai mulți creștini din diferite orașe și le-a scris epistole sau scrisori. În cele mai multe dintre aceste scrisori, el subliniază credința în întruparea și în umanitatea lui Christos. În acea vreme circula o erezie proeminentă numită *docetism*, care susținea că Christos doar *părea* a fi om. Ignatie a contracarat-o declarând (din nou și din nou) că Christos a fost cu adevărat om, că s-a născut și a trăit cu adevărat, că a fost cu adevărat răstignit și îngropat și că a înviat - **toate acestea pentru noi și pentru mântuirea noastră**. Când Ignatie a ajuns în cele din urmă la Roma, Traian l-a trimis la moarte.

I
G
N
A
T
I
E

al **ANTIOHIEI**

Secolul II/III | 160 - 220

Q
U
I
N
T
U
S

Învățătura că Dumnezeu este format din Trei Persoane distincte, dar într-o Singură Ființă sau o Singură Substanță, se regăsește în toate paginile Bibliei, dar Tertulian a fost cel care a inventat termenul de **Trinitate**, ca o modalitate destul de utilă de a rezuma acest concept greu de înțeles. Tertulian ne-a lăsat, de asemenea, fraza pătrunzătoare: *Sângele martirilor este sămânța bisericii.*

Și a inventat alți doi termeni bine folosiți: **Vechiul Testament** și **Noul Testament**.

Pe lângă faptul că a inventat toți acești termeni, Tertulian, din postul său din Africa de Nord romană, a scris împotriva ereziilor din acea vreme, în special a celor care negau umanitatea lui Christos. Dacă Isus nu a suferit ca un om adevărat, atunci toată suferința creștinilor sub dominația romană a fost în zadar. De fapt, fără un Mântuitor care să se identifice cu noi în umanitatea noastră, argumenta Tertulian, credința noastră este în zadar.

TERTULLIAN

Secolul II/III | 170 - 236

Ipolit a fost ucenicul lui Irineu, care a fost episcop la Lyon, în Franța, și ucenicul lui Policarp, care a fost un martir creștin timpuriu și ucenic al apostolului Ioan. Ipolit a fost episcop al Romei. De fapt, a fost unul dintre episcopii Romei. Acolo a existat o dispută în cadrul bisericii și a dus la numirea unor episcopi rivali. Într-o perioadă de persecuție, împăratul roman i-a exilat pe amândoi în insula Sardinia. Ipolit a murit în exil și se presupune că s-a împăcat cu Ponțian, episcopul rival, chiar înainte de a muri.

Ipolit a scris multe cărți, inclusiv comentarii la Biblie și tratate împotriva ereziilor, în special ale celor care negau învățătura biblică despre Christos ca Dumnezeu-om. A încercat, de asemenea, să scrie istorie, redactând o cronologie completă a lumii de la Creație până în anul 234.

al **ROMEI**

I
P
O
L
I
T

Secolul IV/V | 354 - 430

A
U
G
U
S
T
I
N

de **HIPONA**

Augustin a fost poate cel mai important teolog din biserica primară și, poate, din întreaga istorie a bisericii. Printre altele, Augustin a scris *Confesiunile* și *Cetatea lui Dumnezeu*. Scrierile sale sunt atât de multe încât pot umple multe biblioteci. În cursul vieții sale a avut o echipă de scribi care au lucrat pentru el aproape non-stop. Contribuția lui Augustin a fost crucială pentru formarea multor doctrine creștine, în special a doctriinelor despre păcat și mântuire. De la începutul anilor 400 și până la sfârșitul vieții sale, a fost implicat într-o controversă cu Pelagius în legătură cu liberul arbitru al omului. Augustin a susținut că toți suntem păcătoși din cauza căderii lui Adam, ceea ce se numește **doctrina păcatului originar**. Dumnezeu ne iubește înainte ca noi să Îl iubim pe el.

La moartea sa, în 430, orașul unde locuia și unde era episcop era asediat. El a orchestrat ultimele încercări de apărare a orașului de pe patul de moarte. Prea slăbit pentru a ține în mână cărțile sale, și-a pus scribii să scrie cuvintele Psalmilor pe pereți și pe tavan pentru a le putea citi.

Secolul IV/V | 390 - 461

Patrick s-a născut în Marea Britanie dintr-o familie romanizată. La vârsta de 16 ani a fost răpit de către niște jefuitori irlandezi și dus în sclavie în Irlanda. După șase ani de robie a fugit din casa stăpânului său. Supraviețuind unei călătorii chinuitoare înapoi spre Marea Britanie, și-a regăsit într-un final familia.

Patrick își are locul, în mod clar, ca erou pentru biserica care dorește să fie fidelă Scripturii și teologiei adevărate. El a exercitat o influență masivă asupra Irlandei, ducând la Christos aproape o țară întregă absorbită de întunericul miturilor păgâne ale druzilor. A făcut acest lucru cu prețul unei mari persecuții și a numeroase atentate la viața sa. A perseverat, considerându-și viața ca un act de închinare în semn de recunoștință pentru harul salvator al lui Dumnezeu. Povestea sa poate fi citită în autobiografia sa, *Confesiuni*.

S
F
Ă
N
T
U
L

PATRICK

Secolul XI/XII | 1033 - 1109

**A
N
S
E
L
M**

Anselm de Canterbury a fost un teolog și filozof de origine italiană, cunoscut ca fiind părintele scolasticii, o școală filozofică care a dominat Evul Mediu. A fost recunoscut în epoca modernă ca fiind inițiatorul argumentului ontologic pentru existența lui Dumnezeu (bazat pe ideea unei ființe absolut perfecte, faptul ideii fiind în sine o demonstrație a existenței) și al doctrinei justificării în ceea ce privește ispășirea.

În calitate de arhiepiscop de Canterbury, a apărat interesele bisericii din Anglia. Pentru rezistența sa față de regii englezi William al II-lea și Henric I, a fost exilat de două ori: o dată între 1097 și 1100 și apoi între 1105 și 1107.

Pe patul de moarte era fericit, cu excepția faptului că avea în minte un tratat despre originea sufletului și nu știa dacă o dată cu moartea lui, este posibil ca altcineva să îl poată scrie.

de **CANTERBURY**